

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuj
gledališkem prostoru.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do pondeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Posamezna številka velja v Ptuj za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Za inserate uredništvo in upraviteljstvo
ni odgovorno.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K. 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štajerc.

Štev. 2.

V Ptuj v nedeljo dne 26. januarija 1902.

III. letnik.

Dajati sme, vzeti pa ne.

Tako dolgo dokler je naš kmet le po-
nižno hlapčeval in v nikdar site žepel le
nosil, to je, vedno le samo dajal, bil je
petelin v košari ali vsaj neko trpeto bitje
na tem svetu. V trenutku pa, ko začne on
premišljevati in računati in se tako držati,
kakor da bi mu bila ta rabota, ki ga vedno
le k tlom tišči, vendar prekrivična, zgodi
se, kakor bi se vsedel v seršenovo gnezdo.
Toraj dajati je smel, vzeti pa za to ne
sme nič.

In tako počasi, posebno izza tistega časa
od kar mu je začel naš list odpirati oči,
nabral si je precejšno število teh ljubkih
izkušenj. Ko pa je storil prvi korak, da bi
se enkrat gospodarstveno-politično postavil
na lastne noge, takrat so zahrumeli nad

njim in mu vpili, da sovraži vero in da
bo zgubil pravico do večnega izveličanja.
To je tista klerikalna (duhovniška in po-
nekod doktorska) stranka ki kmetu slika
(mala) hudiča na steno.

Potem zahteva kmet, naj se končno
že nendar enkrat tisti jezikovni prepir
malo na stran odloži in preide na to, da
se velike gospodarske naloge rešijo, ki jih
je stranka, ki ima kmeta pod kuratelo,
zanemarila. Tu pa se že zopet sliši vpiti:
„Glejte, ali so to kaki Slovenci? Zdaj, ko
se Slovenci za narodnostni obstoj bojujejo,
govorja stvar (namreč kmet) za premirje.
Ali razlagali so to slabo in svoji stvari je
škodovali, kajti mi hočemo našemu kmet-
skemu ljudstvu le koristiti. Kmet pa gre še
dalje, ker se je take hoje že malo priučil. On
svoje zahteve tudi že izraža, on zahteva

Župnik in Repa

(iz Ptujске Gore.)

1. Na Ptujski Gori bodo skoraj volitve,
To farman naš vsaki že ve,
Saj župnik pozabil je svoje molitve,
Od kar rihtarija mu z glave ne gre.
2. Ta božji služabnik po kočah se klati,
Da bi pooblastil si zadosti dobil,
Sem slišal, da capljal je zadnjič po blati,
Al' vendar ne trdim, da preveč je — pil.
3. Iz žepa pa vsacega gleda mu milo,
Od „Fihposa“ najnovejša norost,
„Le dajte mi ženka pooblastilo“,
Za „Fihposa“ sveto in večno modrost!“
4. Al, vendar mu noče nihče verjeti,
Ker vsakdor že tega gospoda pozna,
Mi kmetje smo vendar vsi skupaj presneti,
Da njegova laž nam tak malo velja.
5. Dve meši je lani nam župnik obljubil,
Ki naj bi se brale na Gori vsak dan,

Saj veste, da župnik pri tem nič ni zgubil,
Z veseljem odišel je vsaki laplan.

6. V občinskem odboru hoče imeti,
Le take, ki njemu se klanjali bi;
Kaj njemu, če občina mora trpeti.
Saj on ima dosti a nam pa zmanjkuje soli.
 7. A če pa ne veste, kak rad se je tožil,
In kolkokrat bil je že sam kaznovan,
Potem va pa bodem to tudi razložil,
Da prič resnica cela na dan.
 8. Sodnik „Gospod župnik kaj ste strili,
„Jaz vas moram zopet kaznovat;
„Zakaj ste krivični bili,
„Novcev spet bo treba dat!“
 9. „Petkrat že sem vas obsodil,
„Zdaj ma konec vsak pardon,
„Tako sem jaz zdaj razsodil,
„Župnik gorski plača 200 Kron.“
- Župnik: „Kaj je men' za moje svetle kronce,
„Saj jih zopet lahko pridobim,

primerneplačila za svoje delo, on tirja zase enako pravico, kakor jo ima slednji cunjar, to je: pravico živeti. No sedaj se šele prične pravo kričanje. Glejte tega kruhohlepneža, kateri samo za veleposestnike hodi v žerjavico po kostanj. Kmet je svojih delavnih močij oropan, v mestih pa se nasprotno kujajo tisoči brezposlecev okoli, ki so jih fabrike postavile na zrak. Tu je v našem deželtnem zboru nekdo sprožil misel, naj bi se take brezposlece privedlo do kmečkega dela. Ja, družega nič, se je reklo, seveda samo zato, da bi kmet dobil delavce po ceni.

Glejte ljubi naši deželni poslanci! tu bi si vi naše zaupanje in zahvalo pridobili, to bi bilo tudi nekaj dela za vas, ne pa doma na zapečku sedeti in iz kmeta samo norce zbijati.

Vidite, take izkušnje mora naš kmet prestati, odkar stoji na odprtem bojišču za svoj kruh. Tako, sedaj ne manjka družega, kakor da se vlije na njega še goreča smola in žveplo.

Pa ne, tudi našem kmetu more milejše solnce zasijati in to se bo zgodilo ko bodo kmetje združeni samostojno mislili in le na svojo moč zaupali. Res je, naš kmet je bistrega razuma in zna že dokaj spretno razsojevati ali to je še vse premalo, kar pa mu ni zameriti, če se pomisli, kakšne voditelje ima, kateri vedno

pazijo, da on ja kaj tacega (časnike) v roke ne dobi, skoz kar bi se bolj zamogel pravo od krivega razločevati. Začetek pa je storjen, sredstvo je pri rokah in to je — „Štajerc“. To je naše in bodi tudi vaše prepričanje. Pametni bodo nam dali prav, za druge se pa ne brigamo.

Fej te bodi „Fihpos“!

V tvojem pismu v štev. 2, z dne 16. jan. pišeš svojim okajenim prijateljem hišnim očetom in materam: „Ne trpite malopridnega časnika „Štajerca“ in „Rodoljuba“; ker ni vse eno, kajkoli brati, ampak le to, kaj je resnično, lepo in dobro.“ To je res. Dalje pišeš: „To pa hudobni ljudje, ki nalašč lažejo in pišejo take reči, da se poštenemu človeku gnusi.“ Ja pač gnusi in tem bolj gnusi, — če se taki hudobni ljudi nahajajo med duhovniki, kakor je mariborski prefekt Korošec, ki je smrdljive laži spisal o Ptujčanih, a bi bili oni užgali Gregorečov dom — za kar pa je bil, kakor vsak drugi navadni hudobnež na šest tednov ječe, ne samo od porotniške sodnije v Mariboru obsojen, ampak celo kasacijonski dvor (Kassacionshof) je to kazen popolnoma potrdil. Ravno tako se je zgodilo kaplanu Muršecu pri sv. Benediktu. Kaj pa še bo zgor imenovani dvor ob Šegulju, ki je nesramno obrekoval radgonskega Vračka v „Südst. Presse“ bomo še slišali. Oj ti pahjeni „Fihpos“ — da zamoreš svojim bralcem take sleparije pisati, in ne pomisliš, da so ravno duhovni pisali, tisti ljudje, ki nalašč v „Slov. Gosp.“ v „Fihposu“ in v „Sudsteirische Presse“ lažejo in pišejo, kar je neresnično, nelepo in hudobno. Ali ne pravi Kristus: „Od vsake najmanjše nepotrebne besede bode te mogli račun dajati.“

Z veseljem bo gledal na vas Najvišji,
In farmani bodo častili vas vsi!

16. In ko pa se zadnja vam solza potoči,
Po licu, ki v smrtnem boju trpi,
Ko drugega žitja vam zarja napoči,
Znabiti oko še se naše zrosi!

Rešetar Fronc.

(Konec.)

5. Kako je na železnici dvakrat plačal, potem pa peš šel.

Kadar sem priletel iz šole po kako pozabljeno stvar, rekli so mi mati: „Kdor nima pameti v glavi, mora jo imeti v petah.“ Kruha, sadja ali igrače sicer nisem nikdar doma pustil, a kdo pa more zmiraj misliti na tiste sitne bukvice in na zamazano tablo! Moja pozabljivost je trajala tako dolgo, da so me oče prav pošteno namazali z nekim strašansko hudim zdravilom — če se ne motim se pravi brezovo olje — in od istega časa imam pamet vedno v glavi.

Župnik: „Saj imamo še cerkvene zvonce,
„Saj ve voda je, ki z njo škropim.“

11. „Men' je le za mojo kuharico,
„Ki dnes bora 14 dni pod ključ,
„Kdo bo pekla sladko mi potico,
„Kdo — ugasni — večer mojo luč!“

12. Zdaj repo začel je naš župnik tud' jesti,
Al' repe pa neke prav trde so,
Vi župnik le pustite Repo, kak kaka na cesti,
Drugače znabiti še — medlo vam bo.

13. Mi kmetje pa gorski si bomo zvol
V občinski odbor poštene može,
In Sattlerja z „Fihposom“ bomo po
Če on nam sam rad od hrama ne gro

14. Vi župnik pa stopite s srcem pobožnim
Pred matere gorske razsvetljen altar,
Tam molite v prid dušam podložnim,
Saj tudi molitev vam nebo na kvar!

15. Znabiti oče nebeški usliši,
Kaj grešna duša od njega želi,

Kako bodo tedaj taki pisarji pred večnim sodnikom obstali — če nje že posvetna gospoda tako oistro kaznuje, in sicer nje, ki bi mogli biti luč ljudem, da bi videli njihove dobre dela.

Če tedaj hočete ljubi očetje in matere si ohraniti mir in ljubezen do vsih ljudi, tako ne pustite v Vaše hiše ničvrednih, očitno obsojenih časnikov kakor so „Slov. Gospodar“, njegov sinček „Fihpos“ in „Südst. Presse“, ker ti trije Vam prav v oči pihajo, da bi njihovih ničvrednih dejanj ne videli — in kakor slepci verjeli, kar Vam sporočujejo. Kristus naš in njihov gospod pa pravi: „Varujte se lažnjivih prerokov, ker od zunaj so ovce od znotraj pa zgrabljeni volkovi.“ Kako zamoreš nadalje farizejski „Fihpos“ svojim dopisnikom svetovati sledeče: Prosimo pa, da ljudi brez potrebe ne zbadate, da si potem eden ali drugi stem pomaga, da drugega zdela v časniku.“ Ti praviš: posebno „Štajerc“ je baje v tem mojster.“ Oho, jaz pa mislim, da so le Korošec, Muršec in Šegula pravi mojstri obrekovanja in laži in znemirjenja med krščanskimi ljudmi. Kaj ne?!

Dalje pišeš in modruješ: „S takim zbadajem se nikdo ne poboljša. (To je res.)“ Treba je v časih mahnuti po osebah. Pa takrat se mora to zgoditi ne iz osebnega sovraštva, marveč iz ljubezni do resnice in ljudske blaginje, brez natolcevanja; za vse pa, kar pišeš, moraš imeti trdne dokaze.“ — Oj, oj, kake trdne dokaze so imeli imenovani v svojih spisih, s katerimi so mahali po osebah, da jih celo kasacijski dvor ni mogel spoznati, da ljubijo resnico in blagor ljudstva, ampak ravno osebno sovraštvo do drugači mislečih in nemško govorečih poštenih ljudi.

Kako bodete očetje, matere, mladeniči in dekleta vskliknili, kader bodete prej ali slej spoznali, za kaj se gre pri „fihposovcih“ — namreč: Vas ob osebno in lastno mišljenje in prosto voljo spraviti, da Vas bodo lažnjivi preroki ložje vodili kakor slepce; in

Fronc pa je imel pamet v petah še kot star mož. Zgodila se mu je namreč ta-le nezgoda:

Enkrat je napravil v Ljubljani prav dobro kupčijo. Zato se mu ni ljubilo iti peš domu, ampak se je mislil peljati po železnici. Kupil si je karto in vstopil v vagon. Konduktar takoj pride in hoče videti vožni listek. Fronc je iskal in iskal po vsih aržetih, pa ga ni mogel najti. Moral je z voza in hajd po drugega. Že zopet je sedel v vozu. Ko se je pa obrisal, padla je prva karta iz robca. Hitro je vstal in letel h kasi, da bi jo vrnil. Konduktar je klical za njim, naj ostane ker ni več časa oditi. Fronc ni hotel ubogati, marveč je rekel: „Bom hitro nazaj pršu!“ A prej, ko je prišel do okna, zažvižga mašina in vlak se je začel premikati. Rešetar je skočil za njim, toda bilo je že prepozno. — Vse „gromske strele“, ki so letele iz njegovih ust na „peklenski ajzlpon“, mu niso nič pomagale, moral je vzeti pot pod noge, čeravno je dve karti imel.

6. Kaj je Fronc telegrafiral.

Pregovor pravi: „Norc ima srečo.“ Tudi Fronc

10.000 kron, to pa je nekaj, kar v „Fihposovi“ mošnji precej ropoče, Vam pa, kakor „Fihpos“ misli, ena Krona ne da v žepu miru in da bi Vam ena pipa tobaka ali ena kupica vinca, kar si tako težavno prislužite, škodovala med tem ko „fihposovci“ najboljše in imenitne cigare kadijo in najboljšo kaplico vinca in piva zavživajo za Vašo ničljevo krono. Kedaj bodete z odprtimi očmi začeli gledati? Strmska treska.

Kako je Pintarjev France v ogleda hodil.

Novo je leto spet se začelo,
Staro odišlo proč je od nas;
Mlado in staro, vse je veselo,
Ker je priromal — fašenski čas.

Marsikter' oče že omaguje,
Ne more več „virtiti“ s svojo ženoj,
Svojega sina on napeljuje:
V ogledi idi, France, nocoj!

Sinko je starše milo pogledal:
Nebom nič dobil, ker „Štajerca“ 'mam;
Znate, kak' „Fihpos“ je večkrat povedal:
Dekle le hoče, kdor njemu je vdan.

Kaj boš to brbral, 'met moraš nevesto,
Kaj je dekletam toga le mar!
Njim je le ljubše, če srce je zvesto;
Zakoncem to, najlepši je dar.

France zdaj suknjo s klina potegne;
S strahom obleče, gre soseda zvat';
Tam pa pri okni milo si zdehne
Sosed, zdaj grema nevesto iskat!

Sosed ne gleda, hitro priskoči:
Hodima, hodima, čas ti je že.
Hitro hodila, po temni sta noči,
In Francetu bilo, je močno — srce.

je imel veliko srečo. Podedoval je za svojim stricem dekanom 2000 goldinarjev. To svojo srečo je še hotel povečati, t. j. želel je še bolj bogat postati. V konzumu je slišal, da si trgovec lahko v kratkem času kar cele mernike zlata in srebra nagrabi in zato je sklenil, začeti z živinsko kupčijo. Šel je v Trst in se dogovoril z nekim velikim mesarjem, da ga bode zalagal z razno živino.

Dobri prijatelji so mu odsvetovali, jeden mu je neki celo rekel, da bode tedaj bolj bogat, ko bo njegov pes rogat, pa vse prigovarjanje ni nič pomagalo. Kupoval je, kar mu je kdo ponudil, če je le imelo pod kožo malo mesa. Ker ni bil vajen kupčije in ker je Tržačan le na vago jemal, imel je že v pol letu blizu 1000 goldinarjev izgube, kar ga je tako razjezilo, da je trgovino pustil.

Znanci so se mu zdaj prav debelo smejali. Še več smeja pa je bilo v Ribnici, ko se je izvedelo, kaj je Fronc pred božičnimi prazniki v Trst telegrafiral, namreč:

„Zdaj so že vse svinje na štacijonu, jaz tudi.

Ko došla sta na zaželjeno mesto,
Že stopita v hišo: „Vam dobro Bog daj!“
Sosed že začne: „Kaj bode z nevesto!“
France se strese, kaj neki bo zdaj?

Ravno je dekle „Štajerca“ bralo,
Zdaj pa potihne in ta dva gleda,
Rada kaj več še z lista bi znala,
Vendar za Francem obrača oči.

On pa od strani, njo pogleduje;
V srce se vtisne mu — njeni obraz.
Serce le k sercu se navezuje,
To vam pač bil, presrečen je čas.

Bil je ves moten, nič ni opazil,
Kaj se krog njega, po hiši godi;
Ko je že sosed mladino nazdravil,
Takrat mu mine — strah in skrbi.

Poleg na mizi, so bile klobase,
V glažu se rujno vince blišči;
Lepe, vesele, imeli so čase,
Tisti večer so plesali vsi.

On od veselja, se drugi dan smeje:
Zakaj pa naj bi — žalosten bil?!Kakor tud' prej, zdaj „Štajerca“ šteje,
Ker je tak lepo nevesto dobil.

Kadar se bo pa gostija končala,
Bodem vam zopet eno zapel:
Če pozavčina ne bota me zvala,
Pa bom se doma na zápečku grel. J. R.

Razne stvari.

Iz št. Jerneja pri Konjicah. Nek lažnjivi sleparski dopisun je v št. 26 od 29. decembra l. l. objavil grdo laž; da so volitve za občinski zastop končane, in za župana Janez Kotnik, za svetovalca pa Franc Bračič izvoljen. To priliko je ta lažnjivec

V Trst pridem še le jutri, ker poštni vlak ne jemlje prascev seboj. Če potrebujete še kakšno tele, pa mislite na mene! Pozdravlja vas — Franc Štrbunk.

7. Fronc kot krčmar.

Ker mu je kupčija z živino spodletela, poskusil je z oštarijo. Pa tudi tam ni imel sreče. Kako le neki? Za goste je kupoval slabo, prekršeno vino, v konzumu, sam pa je dobrega bizeljčana žajfal. Razun tega je še bil slab računar, seveda samo za pive, za sebe se ni nikoli vstet. Ako mu je pa kdo dokazal, da je preveč zaračunal, jel se je izgovarjati na slabe šole, češ, sedem let je trgal hlače po šolskih klopeh, pa ga še do 100 niso računati naučili in tudi pri taki priložnosti ni nikdar pozabil pristaviti, da bi bila velika dobrota, če bi zopet duhovniki dobili šolo v svojo oblast. Nekaj časa so mu ljudje verjeli, potem pa so spoznali kam pes taco moli.

V štrbunkovo krčmo je prišel nekega dne ubog študent, dal si prinesiti pet mehko kuhanih jajec, vogel kruha in pol litra vina, ter je potem s ceho ušel — najbrž ravno ni imel drobiža.

porabil zato, da je potem „Štajerca“ v Mariborskem „Fihposu“ zagrabil, kakor da bil „Štajerc“ to stvar lažnjivo poročal; a „Štajerc“ ni lažnjivec, pač pa tak dopisun, ki laži trosi, in potem „Štajerca“ in miroljubne ljudi, ki se za take stvari ne zmenijo, ter mu nikjer na pot ne hodijo, psuje in obrekuje, kakor da bi mu bili kaj dolžni. Jaz in moj sosed Kotnik se ne brigava za volitve, niti za gnajski špeh, kajti imava še domačega dovolj; pač pa ga utegne dopisunu pomajnkovati. Dalje pravi, da bom opravljal tudi občinsko tajništvo. Ko bi bilo natem, in bi se mi ljubilo, bi ga še ložej opravljal kakor vsak drugi; a ne tukaj, kajti za 40 gld. se še priden hlapec in dekla ne dobi; nikakor pa tajnik. Ta dopis je lažnjivec povzel iz zadnje volitve, ki je bila pred tremi leti, (zdajšna volitev še le bo meseca januarja t. l.) in pri kateri so si res gosp. župnik, gosp. nadučitelj in še eden prenapetnež mnogo prizadeli, pa ne za stari, ampak za novi odbor, kajti iskali so pooblastila pri trejalkah, da bi več glasov na svojo stran privedli, in tako stari odbor celo izbrnili, kar se jim je tudi večjidel posrečilo. Pač vrli značaj za take gospode, pri burnem ženstvu po kočah pooblastila iskati, kajti domu ga gotovo pobena ni prinesla. Ta novi odbor je res ustanovil bralno društvo, ki pa slabo napreduje, ter je najhujši sovražnik „Štajerca“ dasiravno ga večjidel vsi udje slastno berejo, a ne zagovarjajo njegovih misli; pač pa ravno nasprotno, in to se jim šteje v greh, to pa celo lahko, kajti še ni teden dnij, kar mi je nek mož iz ločke fare pravil, pa tudi domači, kojim so bili pri veselici dne 1. septembra l. l. navzoči, vejo povedat, kako so se neki izbrejeni dijaki, kojim ni za šolanje, z mladimi devojkam obračali; da celo ostarlivi možje in žene, kakor se govori, so se neznačajno obnašali. Taki dopisuni hočejo torej v občini izbuditi nemir in sovraštvo med ljudmi in pa privediti nazaj nekdanje homatije in sitne tožbe, koje že niso več daleč,

Šest let preteče in pri Froncu se oglasi mlad gospod, ga lepo prosi za odpuščanja, ker tako dolgo ni računa poravnal in je pripravljen za čakanje trikrat več plačati.

Toda Fronc ni bil s tem zadovoljen, ampak je zahteval 200 kron in pretil, da ga gre tožit. Če mu takoj ne plača. Mislil je namreč, da se bo dolžnik sodnije zbal. Pa temu gospodu niso rastli slamniki iz glave.

Fronc si je vzel doktorja Zgubo na pomoč in vložila sta pravdo za 200 kron. Pri sodniji je moral krčmar pod prisego povedati, zakaj mu je gospod dolžan. Sodnik je začudeno rekel, da je račun dvestokrat previsok. Zdaj se pa oglasi doktor Zguba: „Slavna c. kr. sodnija! Če bi bil g. Franc Štrbunk, jajce, ki jih je ta gospod pojedel, podložil koklji, imel bi bil čez jedno leto pet kokošij, za katere bi bil lahko dobil malo prase. Ako bi bil prase obredil in mesarju prodal, bi bil mogel kupiti lepo teličko. Iz telice bi bila po danes zrastle lepa krava, za katero s teletom vred bi bil dobil najmanj 200 kron. Zato je njegov račun popolnoma pravičen.“

kajti tehtnih razlokov k temu imamo že dovolj. To-liko bodi temu hujskarskemu dopisunu za danes, v prihodnjič pa več. Ti dragi „Štajerc“ pa dopise od takih grdunov verzi v stranišče, da te ne bodo potem v „Fihposu“ za lažnjivca oberali. J. K. F. B.

Od sv. Ane na Krihenbergu. Dragi „Štajerc“! Kako zelo si se tudi pri nas razširil, to veš najbolj ti sam, mi pa vidimo vsakokrat na pošti kadar prideš. Vse se te veseli in težko že pričakujemo tistega dne, ko te zopet dobimo. Še tisto malo število „Gospodarjevih“ in „Fihposovih“ naročnikov, kateri večinoma dobivajo te liste zastojn, berejo rajši „Štajerca“, kakor tiste njim vsiljene lažnjive in obrekovalne časnike, ker večina ljudi je že prišlo k spoznanju, da le ti dragi „Štajerc“, in noben drug časnik, za kmeta skrbiš in njem pokažeš delovanje njegovih mu vsiljenih poslancev v pravi luči. Vse to je nekega zagriženega tukajšnega „Štajerčevega“ sovražnika tako razkačilo, da se od jeze zvija kakor strupena kača in začel je po oslovsko rigati v drugi letošnji številki „Gospodarjevi“ proti nekemu zidarskemu in krojaškemu mojstru, ktera sta nekterim osebam na njih prošnjo „Štajerca“ naročila. Predbaviva njima porabo tudi nemškega jezika in njuno modrost, katero sta se baje le od „Štajerca“ naučila itd. Odgovorima mu na to njegovo čenčarijo odločno, da sma, in še zdaj bolj bodema delovala za kmetu koristen list „Štajerc“ in da nama ni potrebno se od tega hujskača ne nemščine niti modrosti učiti, ker še sam od vsega tega nekaj potrebuje, pač pa razume dobro sejati sovraštvo med ljudi in še celo občinski predstojniki z njihovih odborom niso več varni pred njim. Odgovorima še ti na tvojo, nama v „Gospodarju“ dano, se znama ponorčevalno besedo: Oj Šoštareček! ko bi vendar ti pri tvojem kopitu ostal, koliko bolj bi te ljudje spoštovali, in koliko manj sovražili; zakličema ti besede sv. evangelja od prve nedelje po binkoštih: Hinavec! izderi poprej bruno iz svojega očesa, in potem glej, da izdereš pezdri iz

Po teh besedah se je Froncu obraz od samega veselja razširil. V duhu je že gledal pisane bankovce in svetle krone. Pa sodnik je bil drugih mislij, ter je rekel: „G. dr. Zguba, kje ste pa slišali, da se iz kuhanih jajec izvalijo piščanci? — Vi dolžnik plačajte krčmarju jedno krono, tožitelj pa mora poravnati vse stroške, ker je brez potrebe tožil.“ — Prav se mu je zgodilo!

8. Kako jo Fronc njivo po ceni kupil.

Janez je imel sredi Froncevega posestva lepo njivico, katero bi bil rad prodal za bratsko ceno 250 goldinarjev, a nihče je ni hotel kupiti, ker ni bilo ceste do nje. Froncu je prav dobro dišala. Zato je sosedu zaradi potov zmiraj nagajal, misleč ga s tem prisiliti, da mu jo proda za 200 gld., pa Janez je ni hotel napol zastonj dati.

Ko je lani na novega leta dan Fronc zopet prišel z dvema možoma njivo kupovat je Janez vesel rekel: Imej jo, da ne bom jaz imel več sitnosti ž njo! Plačaj mi danes jeden krajcar, jutri dva krajcarja, pojutrajšnjim štiri krajcarje in tako naprej skoz 15

očesa svojega brata. Prijateljček! morebiti boš rekel, ta „contra“ je pa vendar surova, na to ti naj bo povedano, da za take rogovileže se nama ne dozdeva potrebna bolša inteligenca. Zidar in krojač.

Poročilo ptujskega sejma. Dne 8. t. m. prigralo se je na sejem 340 prasičev. Špeharji so pa prodajali: Špeh od 50 do 52 kr., mast od 52 do 54 kr., krače od 54 do 56 kr., pleča od 42 do 45 kr., pečenka (ribico) od 65 do 70 kr., meso za klobase 52 do 54 kr. za kilo vse v frišnem stanju in najboljše blago. Večje množine so se odpeljale: v Mürzzuschlag, Aflenc, Dunaj, Puntigam, Strass, Lipnico, Gradec, Zeltweg, Judendorf, Celje Wolfsberg, Krško, Eichberg Dravograd, Trst in Ljubljano. — Prihodnji prasičji sejem bo 29. januarja. — Trg za meso in špeh je vsaki teden. Kupcom in predkupcem se prihodnji sejmi posebno priporočajo.

Lepo gospodarstvo s kmetскими žulji. Od sv. Trojice v Slov. gor. se nam poroča: Leta 1900 prišli so k nam neki gospodje, med katerimi je bil v prvi vrsti tudi benediški g. kaplan Muršec ter nam obetali zlate gradove z medom pomazana polja i. t. d. in res, speljali so nas na tanki in polzki led tako, da smo se udrli v vodo, katero še sedaj tako pijemo, da svoje jezike od žeje kar ven držimo. O jej! to je hudo. — zdaj pa, ko se po teh zlatih gradovih obširno sprehajamo in po z medom pomazanem polju kar valjamo ni več tega gospoda kaplana in onega z „žutim“ komašnjami, da bi nam pomagali z nami to srečo deliti! Bogme, rekli so pa tudi: Vsi trojiški nemčuri morejo poginiti! Oh, pa kaj se je zgodilo? Oni so obračali, Bog pa je obrnil. Trojički nemčuri (?) še vsi živijo, ali — njihova osrečevalna zadruga je — poginila! — Ljudstvo zdaj preklinja celó tistega gospoda, ki brez cvikarjev ne sliši, ki se je skoz zadruga le obogateti hotel in še s tajnikom več zmiraj skupaj ne hodi.

Jamo kopati za druge pač težko ni,

Če drugi, mesto njega v njo se — zvali.

dni vsak dan še jedenkrat toliko kakor prešnji dan. Fronc je korajžno vdaril v desnico, in Kračunov študent je kar spisal pogodbo.

Za likof so ga pili ko žolne: kupec je plačeval, ker je mislil, da je njivo zastonj dobil, Janez pa je dajal za vino, ker je vedel, da je napravil dobro kupčijo.

Prvih deset dni je Fronc Janeza vsakokrat, kadar mu je zjutraj prinesel tiste izgovorjene krajcarčke, za norca imel; sledeče tri dni je že premišljeval, če se ni vsedel sosedu na lim in zadnja dva dni gá je milo prosil, naj razdere kupčijo. Janez je na njegove prošnje nekaj časa molčal, potem pa je odgovoril: „Vejš, ljubi sosed, njiva je vredna 300 gold., 27 gold. 67 krajc. pa mi že lahko plačaš za sitnosti in nadlege, katere si mi v 28 letih za pote prizadel!“

Ljube bralke, ni li veliki Janez bolj imeniten rešetar kakor Fronc? Zato pa le od mojega prijatelja kupujte, pijanega Štrbunka pa z metlo ali s kuhinjskimi vilami napodite.

Pridobitev težkih žrebcev za žrebčarne v Ptuj in Ormužu. C. kr. namestništvo v Gradcu izdalo je na štajerski deželni odbor noto štv. 42040 s katero se ustreže prošnji deželnega poslanca, gosp. Orniga in tovarišev, ki so v deželnem zboru prosili, naj bi se za ptujski okraj dobila dva težka žrebca. V to privolilo je tudi c. kr. poljedelsko ministrstvo z odlokom z dne 11. novembra 1901 štv. 27067 ter ob enem naznanilo, da se bode razen dveh težkih mirmokrvnih žrebcev za postajo v Ptuj nastavljen tudi eden takih žrebcev za postajo v Ormužu in sicer belgijske vrste s čemur bo konjerejcem v teh okrajih ustrezno.

Kako je Fihpos svojo čisto pravičnost z lažmi zagovarjal. V svoji prvi številki t. l. pravil je ta pobožni lažnjivec Fihpos, naj „Štajerc“ dokaže kar je pisal v svoji 26. številki, in ga imenoval nesramnega lažnika in bogsigavedi kaj vse. Pisal je, kako grda laž je, da bi roperški gospod obljubili vino za fante. Ljubi Fihpos, naš gosp. kaplan so vsem priljubljeni in tudi pravični in se toraj ne sramujejo resnice če kaj govorijo ter tako tudi tebi nočejo priznati tvoje prederzne laži, ktere ti hočeš zmiraj preobrniti in celo zasukati na „Štajerca.“ Gospod sami trdijo, da so res obljubili, Fihpos pa pravi da je to nesramna laž. Poglejte ga poštenjaka Fihposa za koga pa se on tukaj poteguje in zagovarja? Za tistega ki je ob času božje službe v gostilni. Ravno tistih veliko ki berejo Fihposov lažnjivi pergament, se mu posmehovati morejo, kako on hvali svojo prazno slamo, in slednjic ga je sram za njegovo dokazano laž, tedaj pa hitro skuša svojo laž na „Štajerca“ prekucniti. Oj revče, molči rajše če drugo ne znaš, ker tvoje figure se ti samo posmehujejo. Tukaj piše da so roperski fanti šli zaradi prijateljske zaveze benediških fantov. Spet lažeš, zmir lažeš, ker ti fantje še do tedaj niso benediške poznali in videli, kako bi potem zaradi prijateljske zaveze šli tja. Piše dalje, kako je tukaj „Štajerc“ slov. fante zasramoval. Hudobče, misliš da so ti fantji tako neumni, da bodejo sami sebe v Štajercu zaničevali; ali je to zaničevanje ali morebiti neresnica ali nepoštenje, če mladi fantje vino dobijo od kakega gospoda duhovnika? Kaj misliš pa sedaj ljubi Fihpos, kdo je nesramno lagal? Tukaj poprašaj za resnico, ker nam je vsem znano, in potem pisari, da bo ti tvoj frak še vse bolje po tvojem zdelanem hrbtnu frfural.

Ruperčani.

Iz Središča se nam poroča, da tako silno priporočani konzum, za katerega se je že dve leti plačevala najemnina, še pričetka ni doživel. 8 dni pred novim letom pa se je vendar nek zapeljani Kolbesen te stvari usmilil in prevzel, te, seveda samo prazne prostore in še to s podporo tudi nekega menda ne preveč brihtnega kmeta in s poročtvom gospoda fajmoštra, da se bo vsaj ta presneti začetek začel. Oh, konzum pa je vendar šel po vodi. Naj spava sladko, saj imel bo tudi na onem svetu kmalu več tovarišev. Srčna pa hvala tistim gospodom ki za ta ekskonsum tako pridno agitirajo in kar brez vsacega pomisleka podporo davljejo. Pa naj le dajo, saj imajo. Posebno pa še globoki poklon gospodu kaplanu ki je postal

tako izvrsten komi, da mu vaga, škarje in meter vse boljše kot cerkev diši. Živijo slovenska vzajemnost!

One cenjene naše naročnike, katerim smo danes priložili poštne čeke, uljudno prosimo, da svojo naročnino poravnajo in prosimo, da vsak naročnik ki ima na svojem naslovu natiskano našo številko, naj tisto zapiše tudi na ček na mesto kjer so tiskane besede **Erlagthein — Položnica**, ker na tak način se ne zgodi nikakšna pomota, nam pa se veliko dela prihrani. Tudi je prav potrebno da vsak naročnik odda denar na tisti pošti, na kateri prejme naš list. Tisti cenj naročniki, kateri so nam v teku preteklih 14 dnij svojo naročnino poslali, prejmejo s tem listom še čeke, katere pa naj shranijo za drugo leto, ker vsled presilnega dela novodošlih naročnikov nismo zamogli zneska pred zdajšno izdajo lista zapisati. Mnoge, one nove naročnike ki so se letos prav na novo na naš list naročili prosimo oproščenja, ker jim prvo številko tekočega leta nismo poslali. Dali smo sicer »Štajerca« čez par tisoč več tiskati kot po navadi, a vse eno ga je bilo premalo.

Iz Djekše na Koroškem. V zadnji „Mirovi“ štev. 51 nahaja se nek iz Djekša poslani dopis, pod katerim je podpisan nek „kmetski sin“. — Ako je oni dopis res pisal kak kmeski sin, tako mora to že prav surov in širokoustni fant biti, kajti drugače bi se ne predrznil v prvi vrsti pasti po možu, proti kateremu mi kmetje brez razločka in najmanj pa mi Djekšani nikacega povoda nimamo, proti njemu sovražni biti, nasprotno, ga le spoštovati moramo, ker on si je za kmetske koristi, posebno naše občine velike zasluge pridobil. Nadalje je ta neumni fant tudi še druge gospode iz Velikovca, ki so večinoma pevci in prijatelji gospoda načelnika „gauverbanda“ J. Nagele p. d. Sternwirt-a zasramoval in njihove pesmi imenoval žabje regljanje. Ako bi ta domišljavi in hudobni „fant“ svoj obrekovalni dopis dal preje kakemu staremu pametnemu kmetu brati, bil bi ga ta kaj boljšega podučil in oni obrekovalni dopis bi bil morbiti izostal, ali, kar bi se bilo najbrž pripetilo — kmet bi mu bil za njegovo nesramno dopisunstvo in njegovo preošabno zdražbo ušesa tako navil, da bi tako vpil, kakor tulijo volki in njegovo tuljenje mogla bi celo ona velika, črna krota v Celovcu, ktera vse poštene ljudi preklinja in z blatom ometavlja, slišati. Surovi ta fant bi to tudi pošteno zaslužil. — Govoru načelnikovem, tako pravi ta fant, nima nič pristaviti, pač pa opazki, katere je pri tem izustil, da je njemu vseeno, ali je kmet Slovenec ali Nmec, kajti oba imata na istih gospodarskih nadlogah trpeti. Tudi z vso pravico smel je on to trditev uvaževati, kajti njegovo ravnanje in delovanje na gospodarskem polju bilo je vedno takšno, da mu mi kmetje brez razločka na politično ali narodnostno strankino mnenje vedno popolnoma zaupamo in to zamoremo, ker je on ravno nam Djekšanom tolikokrat skoz svoja dejanja pokazal, da ima on pred očmi le kmetski blagor, ne pa narodno-politična vprašanja. — Da se to malo dokaže, hočemo vzeti v spomin, da je „Sternwirt“, naš načelnik, bil tisti mož, ki se

je potegnil za cesto oziroma nje rekonstrukcijo, ki pelje na Djekše, pri merodajnih ljudeh in uradih in smo danes že blizu tega, da se bode ta cesta s pomočjo državne podpore, deželne podpore in drugih dobrotnikov v kratkem času zidala, ker se je traniranje že deloma pričelo. — Požlahtnenje in zboljšanje naše govejereje se po g. Nagele skoz to krepko podpira, ker on gleda na to, da dobivamo skoz govejerejsko zadrugo vedno čistokrvna plemena, koje zadruga je on načelnik — kar ni podcenjevati. Mi vemo tudi dobro, da je bil ta gospod tisti mož, ki ki nam je pridobil 700 K podpore za ustanovitev strelnih postaj, za kar mu pristojna zahvala cele občine, ker smo si takih naprav želeli že davno, ki jih pa sedaj zaradi pomankanja občinskih sredstev še nemoremo napraviti. Njegova skrb bila je vedno le skrb za kmeski stan in imeli še bi mnogo slučajev navesti, pri katerih se ni nikoli pustil voditi po narodnostnih motivih, ampak vedno stal za koristi splošnosti in je pred očmi imel, kako bi se kmetu pomagalo. Kdorkoli od nas kmetov potrebuje njegovega nasveta, njegove podpore i. t. d. najde v tem možu vedno prijatelja, potem pa bodi Nемеc ali Slovenec; spozna vsak, da je le odkritosrčen prijatelj kmetijstva in mu mora vsak pravičnik le zahvalno spričevalo dati. — Da se je on po zborovanju s svojimi prijatelji in večimi slovenskimi kmeti obeh strank lepo zabavljaj in so se v nemškem jeziku popevale prijetne koroške pesmi, to „Mirovem“ dopisunu ni bilo prav; izdajalske pruske pesmi — kakor oni dopisun naše — koroške — imenuje, bile so mu to „žabje regljanje“ — Več Djekšanov. (Opomba uredništva: Dopisa preje nismo mogli zaradi prostora natisniti, in še sedaj, oprostite, da smo ga do polovice tudi zaradi pomankanja prostora skrčili.)

Iz Makolj. V nedeljo 29. decembra po prvi sveti maši je občinskega pisarja sin oznanil svoja oznanila kakor po navadi. Takoj za njim pa stopi na isti prostor g. M. Šoštar s „Štajercem“ in začne iz njega brati prelepo berilo „Sveti božični prazniki!“ Ker ga je ljudstvo z velikim zanimanjem poslušalo in ko je prišel do stavka „Tudi danes je kmet najzvestejši sin naše svete cerkve“, pristopili so tudi „Fihposovci“ in zijali kakor bi ga mislili požreti. Tudi iz kaplanije se je prikazala glava g. kaplana in vpila: „kaj boš tukaj pridigoval!“ Potem mu ni bilo mogoče dalje brati, ker so nerazsodni in obžalovanja vredni nasprotniki hudo klepetali. Bog jim daj, da bi se tudi oni enkrat zdramili.

Iz Selnice ob Dravi se nam piše, da v bližnji občini Janživruh ondodni g. obč. predstojnik noče razpisati novih volitev, čeprav je čas za to že aprila meseca potekel. Občani pa mrmrajo: Volitev pri nas tak dolgo, vsled tega ni, ker stari naš „rihtar“ posilem na stolcu sedi.

Iz Majšperga. Mariborski kmečki zapeljivec „Gospodar“ prinesel je v svoji tretji številki prav lepo lažnjivo poročilo iz Majšperga. V tem dopisu se strašno napenjajo nekšne prazne hlačice s suho glavo, dolgimi lasmi in kratko pametjo. Prva laž je, da sta se sešla

dva Majšperčana in se po onem receptu pogovarjala o nemški šoli. Kdo sta ta dva Majšperčana, ni povedal in mi damo vsacemu po sto cekinov, če nam jih z imenom pove. Mi pogovorili pa smo se zaradi nemškega poduka že poprej, predno so dopisnika zidarji pri stavbi nove šole z mortom ometali, da ga je morala doma njegova ženica z brezovo metlo osnažiti. Druga laž je, da smo prosili za nemško šolo. Tepec, grdi popisun, ki je to tako hinavsko zivil. Mi smo le prosili, da bi se med slovenskim poukom podučevalo tudi v nemščini vsaj toliko, da se ne bodemo tujcem prodati pustili in ta naša prošnja je bila upravičena, to tem bolj, ker so se tisti, ki so se naši zahtevi upirali, tudi nemški učili. Saj vemo kam pes taco moli. Tretja laž je, da ni vseh podpisanih imenoval. Četrta laž je ta: Udaril bodem po pastirju in razškropile se bodo ovce. Te uboge prazne hlačice pač gotovo ne bodejo tega udarca napravile in nam zahtevani pouk v šoli razbile. Zahtevani pouk pa bomo dobili, če ne še sedaj, pa poznej in videli bode kako se bodemo za to še pobrigali o pravem času, če vam bo to prav ali pa ne. Umevno je toraj, da so se tem hlačicam možgani popolnoma zvodneli in svetujemo gospodarju teh hlačic, da si poskrbi zdravnika, da mu bo kolesca uredil in tudi dobro bi bilo, pod pazduhami puščal, da se bode lahko posluževal sekire, motike in štrigla, posebno slednjega, da bo boljše poravnal dlako svojim koščnim kravicam, da se ne bodo usmodile, kadar bode kak mož mimo kadil tobak. Toliko za sedaj. — Več Majšperčanov.

Zunanje novice.

Žena zavdajalka ustreljena. Kmetica Singelia Nikoličeva iz občine Zvazdara na Srbskem je zastrupila svojega moža, da je zamogla potem ljubimkati z 18letnim mladeničem. Sodnija jo je obsodila na smrt in obsodba je bila te dni izvršena na njej v okrajnem mestu Ubu. Ker se pa še ni zgodilo doslej, da bi bila žena ustreljena za kazen, se je zbralo veliko občinstva h krvavemu prizoru. Zavdajalka je šla na kraj svoje smrti brez strahu in ko je zagledala orožnike s puškami je jim dejala: „Fantje, le prav merite, toda ne v glavo, želim iti v grob z nespačenim telesom“. Štiri puške so počile — in kmetica se je zgrudila mrtva na tla.

Telegrafiranje brez žice (drata.) Iz New-Yorka poročajo, da ima sedaj že ladij, mej njimi 37 angleških in 12 italijanskih, popolne aparate za telegrafiranje brez žice. Na Angleškem je že več nego 20 postaj. Gotovo je, da se bode vporabljal v kratkem telegraf brez žice ter bode možno telegrafirati preko morja celo za prav nizko ceno.

Radi zobobola v smrt. Dvajsetletni črevljarski pomočnik Fran D. na Dunaju se je hotel zastрупiti, ker ga je strašno bolel zob. Popil je fosforjevo raztoplino, a so ga še rešili.

Umetnost, doseči visoko starost. Ta mesec bo Legouvé, član pariške akademije 95 let star. Legouvé

je vsak dan telovadil, zlasti v borilski umetnosti je pravi mojster, igral na biljarju, jako zmerno živel in zadnji čas pije mleko namesto vina. Z vso zgovornostjo zagovarja dober francoski pregovor: „Ljudje ne mrejo, temveč se sami ubijajo.“ Ubijajo se — z nezmernostjo.

Mej mužiki. Neki mužik iz dvinske okolice je odšel v bližnji trg, da si izposodi nekaj denarja ter kupi mrtvaško trugo za svojo umrlo ženo. Njegovi sosedi so pijančevali med tem v domači krčmi, proti večeru pa so šli mužiku naproti; v gozdu pa so nanj počakali, in ko je došel, so mu vzeli denar ter zvezanega položili v mrtvaško trugo. Potem so odšli nazaj v krčmo pijančevat. K sreči se je peljal kmalu nato neki uradnik, ki je reveža rešil gotove smrti ter se peljal z njim k dobrim sosedom v krčmo, kjer jih je dal vse zapreti.

Zamorka streljala na misijonarja. Nek ameriški list piše: Mlada zamorka Gibson je v noči trikrat streljala na misijonarja Gustava Collinsa. Slednji je že več mesecev vodil misijonske vaje in propovedi v tukajšnjem mestu Nyaku. K vajam je prišlo največ zastopnic nežnega (v Ameriki tudi črnega ali rujava) spola, ker je bil Collins še mlad misijonar. Tudi mlada zamorka je prišla redno vsak dan in se je brez meje zaljubila v Collinsa, o čemur pa slednji ni hotel ničesar vedeti. Ko se je po noči Collins napolil proti domu, sledila mu je Marta Gibson in trikrat nanj ustrelila. Dve krogli nista zadeli, dočim je tretja predrila desno misijonarjevo roko. Zamorko so zaprli.

Radodaren človek. V Madridu je hodil po najbolj obljudenih ulicah visoko vzrastel, elegantno oblečen človek, ki je metal s polnimi rokami denar v srebru in zlatu na cesto med ljudi. Seveda se je nabiralo okrog njega čim dalje več občinstva, dečki in tudi odrasli so se pulili za denar, radodarni tujec pa je prijazno govoril v angleškem jeziku občinstvu ter metal vedno denar iz svojih žepov. Nastal je tak dirndaj in vpitje, da je moralo priti redarstvo na pomoč. Poulični dečki so vpili, da je tujec „zadel“ veliko srečko (loz) in vsled tega znorel, kar je bilo menda tudi res, bil je namreč okrog sebe, ko ga je zgrabila straža, tako, da ga je morala zvezati, a ameriško poslaništvo je izposlovalo, da so tujca zopet izustili.

4 vlaki so ga povozili. Iz Velikega Varadina javljajo: Pričetkom tega meseca so našli blizu postaje Tenk na železničnem tiru mrtvo truplo kmeta Kressuna, ki je vsekakor sam legel na tir. Železniški čuvaj je naznanil ta dodek takoj višji oblasti; toda komisija je prišla šele zvečer in doslej je bilo truplo že grozno razkosano, kajti preko njega so šli še trije vlaki.

Morilec deklet. Iz Nice poročajo: Henri Vidal, ki je v vlaku, ki vozi med Nico in Monte Carlom, umoril in oropal Švicarko, gdč. Hirschbrunner in hotel umoriti v Nici tudi neko drugo dekle, je priznal svoja zločina in povedal, da je v Tamarisu pri Toulonu umoril neko dekle Brusselin ter hotel v Marseillu umoriti neko drugo dekle. Vse te zločine je storil Vidal v dobi od 29. novembra do 22. de-

cembra 1901. V tem času je torej dve dekleti umoril in poskušal dva umora.

Koliko minut potrebuje pri silnem delu nek težak, da si nažge pipo. 1. minuto: Iz pipe izpeha baguš in ga dene na zob. 2. minuto: Piha v njo da se prepriča, če dobro vleče. 3. minuto: Odšravfa kaniš (rogeca) in iz njega izpiše. 4. minuto: Zaslina cev, da bo dobro držala. 5. minuto: Poišče mošnjo z duhanom in pogleda, če je še prilična buba. 6. minuto: Odmota mošnjo. 7. minuto: Nabaše si pipo. 8. minuto: Spoka z mošnjo, da skupaj stepe duhan. 9. minuto: Mošnji zavije vrat in jo zopet shrani. 10. minuto: Dene pipo med zobe. 11. minuto: Poišče iz jednega žepa kremen in gobo. 12. minuto: Iz drugega žepa pa ocel (kresilni nož). 13. minuto: Začne kresati. 14. minuto: Vdari se po ščepcu (prstu). 15. minuto: Obrne kremen na tisto stran, kjer še ni zrahljen. 16. minuto: Kreše dalje. 17. minuto: Skimava z glavo, ker se mu goba ne ukreše. 18. minuto: Je vendar enkrat ukresal. 19. minuto: Začne gobo pihati, da bolje gori. 20. minuto: Dene tlečo gobo na pipo in jo pritisne dol z palcovim nohtom. 21. minuto: Pokrivalo počasi zapre. 22. minuto: Začne cmakati, ali pipa ne diše, kajti naphal jo je preveč. 23. minuto: Pogleda kaj za en zlodej je njegovi pipi, da še sedaj noče goreti. 24. minuto: Zdaj pa začne s čelom, dušom in telom vleči, da se mu konečno v 25. minuti začne pod nosom kaditi.

50 otrok umorila. Iz Kolonije javljajo: Tukajšno redarstvo je prišlo na sled strašnemu zločinu. Neka žena, ki je imela v varstvu in odgoji majhne otroke, je zastrupila v razmeroma jako kratkem času — 50 otrok. Najstrašnejše pri tem pa je, da so matere otrok večinoma vedele za te umore. Vse kaže, da je bilo po nekaterih krajih mej ljudstvom znano, da dela nečloveška žena iz nedolžnih otrok — angeljčke.

Grozen umor. V Lvovu je bil obsojen cigan Filip Dank na smrt na vešalih, ker je umoril svojo ljubico M. Živnak na uprav grozen način. Živel je z njo v neki vasi pri Sanoku več let, potem pa jo zapustil, a M. Živnak je začela razmerje z drugim. To je pa cigana razjarilo, delal se je zaljubljenega in je tako pregovoril bivšo ljubico, da je prišla zopet k njemu stanovat. Spravo sta obhajala s pojedino. Cigan je pil, pel, in plesal; nakrat pa je naredil na tleh s kredo velik bel križ, kar pomenja tamkaj, da bo nekdo izmed družbe umrl. Potem je pa zgrabil ženo za lase, vlekel jo je po sobi ter suval tako dolgo s čevlji, da je onemogla, nakar jo je še večkrat sunil z nožem. In še s krvavim nožem je grozil svojemu 14letnemu sinu in 10-letni hčeri, da ju takoj umori, ako ne bosta rekla pred sodiščem, da je umoril mater njen brat. Otroka sta govorila resnico; cigan pa se je delal blaznega, a zdravniki so izpoznali, da ni v resnici blazen. Obsojen je bil na smrt, kar je potrdil višji kasacijski dvor.

V obrambi ženske čednosti. V Vašintonu je stala pred porotniki lepa gospa Ida Boninova, ker je umorila zdravnika Ayresa. Ponoči je k njemu prišla, kakor

je bilo domenjeno, da z njo napravlja razne zdravniške poskuse, toda Ayres je baje zahteval še več in napadena žena ga je ustrelila s samokresom. Američanski porotniki pa so pleminiti — lepa gospa jih je prepričala o svoji nedolžnosti ter bila oproščena.

Lastnosti gledališke igralka. Gospa Kendel, znana angleška umetnica, zahteva od kandidatkinje za gledališki odér naslednje lastnosti: „Obraz mora imeti kakor boginja, moč leva, postavo Venere, glas golobičin, čud angelja, miloto in ljubost laboda, gibčnost antilope in — pred vsem kožo elefanta ali pa rinocera.

Nesrečna svatba. V Berlinu so imeli svatbo nekega uradnika. Pri tej svatbi je bil tudi knjigovodja Schöder in pri njem je sedela gdč. Kahlenberg. Schöder je vrgel gorečo vžigalico sosedinji na belo krilo, ki se je takoj vnelo in začelo goreti. Svatje so gospodični strgali obleko s telesa, a vendar se je gdč. znatno opekla. Nato pa je oče gdčne Schöderja oklofotal, radi česar so se svatje razdelili v dve stranki in se začeli pretapati in ruvati, da ni ostal noben stol celi. Več jih je bilo ranjenih.

Mater in sestri je umoril. Iz Moskve na Ruskem poročajo: Najstarejši sin v Hamovnikih živečega avstrijskega državljana Rudolfa Kara je ukradel svojemu očetu 500 rubljev, da je mogel kupiti svoji ljubici darov. Sinu je ime Alexander, ter je absolutno realko. Njegova mati je izvedela za sinovo tatvino in ga je radi tega kregala. Togotni sin je iz strahu pred očetom zgrabil sekuro in svojo mater ubil. Sestra Marta, 18-letna dekle, je poučevalo v sosednji sobi svojo sestrico klavir. Brat je udril v sobo in posekal tudi Marto. Hedviga je s povzdignjenimi rokami prosila brata, naj ji pusti življenje, a brat je posekal tudi njo ter jo smrtno ranil. Črez 3 dni je umrla. Ko je oče izvedel za grozno smrt treh svojih dragih, je zblaznel. Da je sin morilec in že v ječi, mu niti povedali niso.

Gospodarske stvari.

Zdravniška ved ali higiena v cerkvah. V „Potopniku“ št. 11 z dne 15. nov. 1900 se nahaja prav zanimivi spis: „Pedagogiški paberki“, kateri, kakor se mi zdi, ne bo prostemu ljudstvu škodoval, ako ga prebere. Italijanski časnik „Stumpa“ razglasa ukaz škofa iz Eana v Italiji, Monsign. Vincenca Franceschina ki zasluži tudi pri nas na Štajerskem v obče razširjenem „Štajercu“ pozornost. Ta, človeku preljubi škof je najpopred opomnil ljudi na nekaj posebnega, namreč na, to da se v cerkvah v blagoslovljeni vodi, ako se malokedaj spreminja ali ponavlja nahajajo cele kulture bakterij in mikroorganizmov, — to je — maličkkih stvaric, katere škodujejo zdravju in potem izgovoril: Zelo je potrebno, da bi duhovniki, koliko je mogoče pazili pri duševnem opraviilu, na rezultate ali uspehe znanstvenih poučevanj, kajti tako najbolje odstranijo v ljudstvu in v inteligenci stare navade ali predsodke proti cerkvi; posebno pa kaj tiče cerkvene higijene, se ima razumni duhovski oskrbnik ali farmešter poprijeti vseh pripomočkov, ki mu jih

ponuja moderno visoko stanje znanstva prirodnih in zdravniških vednosti. Na to določuje preblagi, zdravju naklonjeni škof: 1. Po vseh cerkvah svoje škofije se mora tlak po nedelskih in pražniških službah božjih in sploh po vsakem večjem zходу ljudstva desinficirati, to je cerkev sesnažiti; kar pa se najbolje z žaginjami, ki se namočijo ali poškropijo z raztopljenim 3% sublimatom. Po navadnih službah naj se kolikokrat le mogoče pomete z vodo poškropljenim žaginjem, da se prah ne vzdiguje. (To se godi v cerkvi čast. frančiškanov v Mariboru.) 2. Vsaj enkrat na teden naj se umijejo s toplo vodo vse klopi in spovednice posebno mrežice. 3. Kropljenke, kameni z blagoslovljeno vodo naj se izpraznijo vsaj enkrat na teden — in naj se natančno izmijejo z vodo, kateri se primeša 10‰ sublimata. Da se ti predpisi natančno izvršujejo, na to pazi (ne pri nas, ampak v Italiji) posebna inspekcijska komisija, ki sme tudi kaznovati tiste, ki se ne držijo tega ukaza. Stari mežnar.

Saditev visokodebelnega drevja. Ako dobiš iz drevesnice živo in zdravo drevo in je zemlja količkaj sposobna za dotično drevesno pleme, si le sam vzrok, če ti drevo ne raste. Nepravilno ravnanje umori drevo, ti pa dolžiš tistega, ki je drevo prodal. Najvažnejše delo je pravilna saditev, zato pa o tej reči ni nikoli dovolj pouka, in iz tega vzroka v nastopnih vrstah iznova obravnavamo saditev drevja, in sicer visokodebelnega. Če drevje sadiš jeseni, izkoplji jame nekaj tednov poprej, če ga pa sadiš spomladi, jih naredi že prešnjo jesen. Jame naj imajo v dobri, debeli zemlji po 1 m premera in 60 cm globokosti, v slabjši zemlji pa po 2 — 2½ m premera in po 1 m globokosti. Če zemlja pride dotičnemu sadnemu plemenu je prav, drugače jo pa pomešaj z dobro zemljo in z mešancem. Kadar pričneš saditi, zrahljaj jami dno in jo prični tako zasipati, da pride najboljša zemlja okoli korenin in tja, koder se bodo korenine pozneje razširjale. Srčne in vse debele stranske korenine nekoliko skrajšaj; odreza naj bo gladka in navpična na drevesno os. Od drobnih koreninic odstrani samo raztrgane in zamotane. Sadi toliko globoko, da drevo, kadar se zemlja poleže, tako globoko tiči v zemlji kakor je rastlo v drevesnici. Če vsadiš drevo globokeje, gotovo peša, ostane nerodno ali se celo posuši. Med korenine in pod nje deni z roko dobre zemlje, sploh pri sajenju ne hrani rok in kolen, če hočeš delo dobro zvršiti. Korenine razprostri tako, da dobe naravno lego. Iz zemlje ostale naredi okoli drevesa 1 — 1½ m širok kolobar. Če sadiš drevo v gorko in rahlo zemljo, prilij mu precej, kadar si ga vsadil, prav močno z vodo. Predno jamo napolniš in drevo vsadiš, zabij v dno jame kol, h kateremu priveži drevo najpred prav rahlo, in šele potem prav trdno, kadar se je zemlja in z njo drevo posedlo. Če drevo precej trdno povežeš, se zemlja posede, drevo pa obvisi na kolu ter se posuši. Kol bodi toliko dolg, da sega do krone, in postavljen na južno (solčno) stran drevesa. Kol bodi brez lubadi, ker je ona ugodno zavetje raznim mrčesom. Drevo priveži h kolu na pr. z vrbovo trto, med vez in drevo pa deni mahu.

Gibanje plemenskih bikov na prostem. Mnoge slabe strani izključnega oskrbovanja v hlevu in njega slabi nasledki se posebno tedaj čutijo, ako se bik prav nič ne giblje na prostem. Navadno privežejo že tele, in žival prebije vse svoje življenje v kakem hlevskem kotu; spuščajo ga samo ob plemenjenju in še tedaj za kolikor le mogoče malo časa. Vsed tega postane čmeren, dražljiv, len in pobit, zlasti tedaj, če ga ne krmimo pravilno; dobi različne bolezni v členke in kosti ter je radi tega za svoj namen popolnoma nesposoben. Bolno je tudi njegovo plodilo, kakor sploh ves organizem. Radi tega se tudi često pripeti, da so skoki neuspešni i. t. d. Vse to je treba zarezati na rovaš nedostatnemu gibanju na prostem. Živino-rejec, ki ima bika, naj torej skrbi, da se bik, če je le mogoče, vsak dan giblje na prostem, kajti to je neobhodno potrebno za ohranitev njegovega zdravja. Najbolje je bika že od rane mladosti rabiti za delo. Dokaj takih opravkov je, ki jih bik more izvršiti. Polek kake krave, ali še boljje vola, dovažja lahko muljavo, vodo, razvažja gnojnico ali kaj podobnega, pa tudi za zmerno delo na polji se lahko rabi. Ako pa ni mogoče bika rabiti za vprego, naj se pa vsaj na prostem, zagrajenem prostoru — morda celo na gnojišču — biku da priložnost, da se 1—2 uri sprehaja in sicer brez ozira na vreme (naravno je, da je tudi tukaj v prvi vrsti paziti na namen), kajti to mu neizmerno koristi in ga utrdi. Zakaj pa so biki v naših planinskih pokrajinah tako dolgo rabni za pleme? Ker se tamkaj na paši gibljejo na prostem, vsled česar se tudi njih telečni opravki vrše pravilneje. Tolšča se ne nabira in členki ne odrevené in žival ostane zdrava ter dalj časa sposobna za rabo. Poleg tega pa se ni treba bati, da bi bil bik predivji; nasprotno, bik, ki se že od mladosti privaja gibanju na prostem, se s tem privadi ljudij, vidi sedaj to, sedaj ono, ter se ne ustraši tako lahko vsake malenkosti, se ne razburi in ne razdraži tako lahko kakor bik, ki ga spuščajo ven le na skok. Naravno je, da tak bik porabi vsako priložnost, da bi dalj časa ostal na prostem, ter pri tem povzroči kako nezgodo. Tak bik, ki je samnasebi zdrav ter je v hlevu na čistem zraku in svetlobi v zmerni hlevski toplini in se večkrat giblje na prostem ostane zdrav ter bo bolj in dalj časa sposoben za rabo. Pozabiti pa ne smemo še na nekaj drugega, namreč na pravilno krmljenje. To navodilo smo posneli po drobnem spisu prof. Bajerja o reji plemenskih bikov, ki je je napisal po naročilu deželnega kmetijskega in gozdarskega društva za severno-zapadno Šlezijo.

Ali so ajdove luske kaj vredne za krmo ali ne, ali imajo kaj redilnih snovi v sebi? Odgovor: Kemijska sestava ajdovih luskin nam ni znana, pa bo približno tista kakor ajdove slame. Ajdova slama ima v sebi 4% beljakovin, 1/3% tolščobe, 32% dušika prostih drugih spojin ter 44% lesne vlaknine. O luskinah pa velja tisto, kar velja o plevah drugega žita, namreč: pleve so vedno laže prebavne kakor slama in živina jih tudi rajši žre. Ajdove luskinne morate toraj ravno tako s pridom pokladati, kakor druge pleve ali slamo.

Loterijske številke.

Trst, dne 11. januarja: 72, 81, 36, 65, 78.
Gradec, dne 18. januarja: 47, 36, 84, 29, 45.

Časih je dobro, ako se človek opozori, kaj je koristnega zamudil in kaj uspešnega je opustil. Že deset let se jako mnoge rodbine v svoj prid drže nove uvedbe, ki je za vsakdanjo kavino mizo jako važna, in te rodbine jo trajno, upoštevajo. Ali še vedno je treba vsako gospodinjjo in mater opozarjati na to, da dandanes povsod kar najuspešnejše uvedena Kathreinerjeva Kneippova sladna kava hot primes zrnati kavi bistveno oplemenituje okus, da pa tudi, kar je vendar zelo važno, kavo dela zdravju prikladno. Že za navadni pojem pač ni vzornejše zmesi, nego je ta, ki spaja prijetni in priljubljeni okus zrnate kave z zdravstvenimi prednostmi našega domačega sladu, kakor stori to na tako nepresežen način uprav Kathreinerjeva Kneippova sladna kava. Tej gre nadalje ta brezprimerna prednost, da ima tudi »čista« to je brez primesi zrnate kave, jako prijeten okus po kavi; zato jo kot najboljši nadomestek priporočajo tam, kjer je zrnata kava zdravniško prepovedana. Vendar pa se nikoli dovolj ne opozarja na to, da grede samo »pristni« Kathreinerjevi kavi v pravih izvornih Kathreinerjevih zavojih vse neštete prednosti. Teh ne more nikoli imeti ono vedno se pojavljaječe ponarejeno blago in tako zvano »odprto blago«, ki ni nikdar nič drugega nego sprazen ječmen ali slad.

V najem se da

na drobno ali vse skupaj: **vrt** na Spodnjem Bregu, **travnik** na Gornjem Bregu, **travnik in njivo** v Karčovini (Skorba), **njivo** v mestnem logu (Stadtwald).

Več o tem se zve pri

Kreinz-u

Bürgergasse šte. 10 v **PTUJU**. 411

Pozor! Za ženine in neveste!

Blago za obleke najnovejše mode. **Svilne rute, vence** za neveste in **šopke** najnovejše vrste. Najfinejše

kamgarne in **sukno** za obleke in **zimske sukne**.

Fine perkalaste srajce in **zavratnice**. Vse po najnižjih cenah in dobro trpežno blago priporoča najtopleje

Maks Wegschaider v Ptujju. 414

U č e n e c

ki govori nemški in slovenski in je primerno šolsko izobražen, se takoj sprejme v trgovino s špecerijo, kolonialnim in materialnim blagom pri

415

Jos. Srinc v Celju.

Naznanilo.

Dovoljujem si, cenjenemu občinstvu naznaniti, da sem moja

trgovino z manufakturnim blagom

iz dr. Ploj-ove hiše **prestaval v mojo lastno hišo**, to je, nasproti mestne hranilnice (Sparcasse).

V tem, ko se za dosedaj mi v tako obilni meri podarjeno zaupanje najsrčneje zahvaljujem, obračam se ob enem na vse moje cenjene odjemalce z najudanejšo prošnjo, me tudi v moji novi prodajalnici blagohotno obiskati, kjer si bodem prizadeval, vsakogar pošteno, točno in po najnižjih cenah postreči.

Z odličnim spoštovanjem

Alois Muchitsch

trgovina z manufakturnim blagom „pri angelju“ v Ptuj.

407

Kdor se bode letos ženil

priporočam mu za predpustni čas obiskati mojo obilno in lepo zalogo ven-
cev za neveste, rož, trakov i. t. d., kakor tudi šifonastih srajc,
ovratnikov in kravat po najnižjih cenah. Ob enem dovolim si moje
cenjene odjemalce na mojo veliko zalogo steklenega (Glaswaren) in por-
celanastega blaga ter zrcal (Spiegel) i. t. d. opozoriti.

P t u j, v mesecu januarja 1902.

JOS. KOLLENZ.

Amerikanske trte

Riparia portalis

prodaja

Wilhelm Schwab v Ptuj.

Posestvo

z masivno zidano veliko hišo, obstoječo iz 2 velikih in 2 malih sob, 1 kuhinje, dvo-rišča, 1 velike kleti, 1 velikega vrta za zelenjavo, 1 lepega sadnega vrta, z velikim gospodarskim poslopjem in hlevi in 1¹/₂ orala polja.

Vse to prodaja se po zelo nizki ceni.

Več izve se v Vičavi št. 16. pri Ptuj. 409

Proda se po ceni

zaradi preselitve posestvo z mautmühle, cirkularom (Kreissäge) gozdom, travnikj in poljem. Pojasnila daje o tem več **Rudolf Sokoll** v Svabeku pri Pliberku na Koroškem.

Lepo, plodonosno posestvo v Leitersbergu pri Mariboru se prodaja.

Ono leži na državni cesti in na razpotju deželnih cest, ki peljejo v Arnovž in v St. Lenart v Slov. gor., oddaljeno je pol ure od južnega kolodvora. V bližini se namerava narediti železnična postaja. Posestvo obstoji iz plodovitega polja, na ravnem ležečih travnikov, nekoliko vinograda in bukovega gozda, ki se lahko izseka. Sadonosniki so dobro oskrbljeni in z zlahnim sadjem posajeni. — Posestvo v Leitersbergu leži deloma tudi v Freideku in meri 31¹/₄ ha ali 54 oralov. Pri gori imenovani cesti je prostorna hiša s 4 sobami in vsemi priteklinami, lepa kuhinja, klet itd. Potem enonadstropna hiša, v kateri sta zdaj kovač in kolar; dve najemniški hiši, velika kolarnica, svinjski hlevi in ena opekarna. Hlevi za živino so obokani. Vsa poslopja so z opeko krita. Kmetija v Freideku, 4 in pol ha ali približno 8 ha zemlje, od tega 1 oral vinograda. Lepa hiša s kuhinjo s stedilnikom, goveji in in svinjski hlevi. Vse z opeko krito. Kmetija v Voseku, 9¹/₂ ha ali 17 oralov zemlje, od teh je 6 oralov lepih travnikov. Hiša in hlevi so zidani in z opeko kriti. — Viničarija v Kušerniku, 6 oralov, od teh 5 oralov vinograda, kateri je na pol s cepljenimi, nosečimi, amerikauskimi trtami posajen. Viničarska hiša je zidana in ima lepo ter obokano klet, zraven živinski in svinjski hlev. — Natančna pojasnila se dobe pri

Jakobu Purgay

v Leitersbergu pri Mariboru. 413

Oženiti se želi trgovec

z žensko, katera je vajena gospodinjstva in gostilničarstva. Sme biti tudi že priletna in ima nekoliko dote. Pismene in resnične ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo „Štajerca“ v Ptuj pod imenom „Haložan“.

Časnik „Štajerc“

zastopa kmečke koristi in prinaša najnovejše novice ter šaljive pripovedi, velja za celo leto s poštnino vred **samo 60 krajcarjev** ali 1 K 20 h. Naroči se na ta časnik lahko z vsakim dnevom. Naročnina poslata je naprej z natančnim naslovom. Na samo naročilo brez denarja, se časnik ne pošlje.

Kdor nam pošlje kakšen dopis, naj pridene svoje ime na poseben listek. Imena seveda ne izdamo.

Ker „Štajerca“ čita najmanj 200 tisoč ljudi, se opozarjajo vsi tisti, ki imajo kaj za prodati ali kupiti, kaj za v najem dati, iščejo kakę službe, ali sploh imajo kaj po časnikih naznaniti, naj se blagovolijo zaupno obrniti na list „Štajerc“. Cene so jako nizke. Za manj kot eno krono se oznanila ne sprejemajo. Pri oznanilu ene krone piše se lahko 30 do 40 besed.

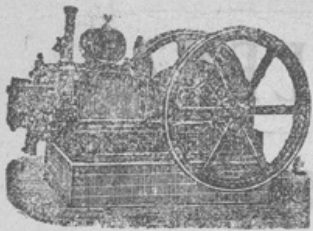
A. d. Hochebergerja

glavno zastopstvo marienfeldske tvornice motorjev in lokomobil
(Marienfelder Motoren- und Locomobilen-Fabrik)

Dunaj VIII/2 Josefstädterstrasse 64

nasproti postaje mestne železnice „Josefstädterstrasse.“

Zaloga motorjev in lokomobil, ki se gonijo s petrolejem, bencinom, špiitom in plinom.

Nikake nevarnosti glede ognja ali da bi se raznesli, so vedno pripravljene za delo. — Najboljši in najmočnejši stroji, kar se tiče vstrajnosti. — Primerni za kmetijske, industrijske in druge namene. — Popolne mlatilne priprave. — Mlatilnice od Hofherja in Schranza.

Genilni stroški ene konjske moči za eno uro samo 4 do 6 vinarjev!!

■ Ceniki brezplačno in poštnine prosto. ■ 340

Čudež iz Švice.

Podpisana firma pošlje vsaki osebi, kateregakoli stanu proti poštnemu povzetju za ceno, kakor je še ni bilo v trgovskem svetu, to je za **samo**

2 kroni 60 vin.

carine prosto, izvrstno, 24 ur točno idočo

s triletnim jamstvom. Vrhu tega dobi vsak naročitelj **elegantno, fino faconirano verižico** brezplačno priloženo. Ako bi ura ne ugajala, se jo premeni ali pa se vrne denar. Pošilja te ure jedino le

zastopstvo za švicarske ure v Krakovu J/I
poštno predalo št. 29. 307

Učenec

z dobro ljudskošolsko izobrazbo, obeh deželnih jezikov zmožen, sprejme se v učenje v trgovino z mešanim blagom
Jos. Klinger-ja v Slovenjgradci. 399

Heinrich Mauretter

v Ptuj, florjanski trg

priporoča svojo najbolje sortirano zalogo **špecerije, vina** v steklenicah in **delikates** po najnižjih cenah. Proseč za mnogošteviln obisk se beleži

vsim spoštovanjem

305

Heinrich Mauretter.

Brata Slavitsch v Ptuj

(v podružnici pri mostu)

priporočata za praznike lepo, suho **melo**, pravo **maslo** domačo **maščo**, in zasekani **špeh, orehe**, suhe **slive, fige rozine**, dobro **kavo** in različno drugo špecerijsko blago po prav nizki ceni in dobri postrežbi. 366

Pozornost!!! Colnine prosto!!! Pozornost!!!

Prekosi vsako konkurencu.

Mi pošljemo vsakomur „Colnine prosto“ 3 m stofa dobre, močne kvalitete, za kompletno jesensko moško obleko svetlo ali temno, gladko, progasto ali karirano za pod sramotno ceno od gl. 2.30, kakor 3 m črn. kamgarna kompl. elg. moško salonsko obleko gl. 3.70 Dalje en kompl. jesenski ali zimski moški površnik, dober, kodričasti stolj za ceno od gl. 3.30, vse colnine prosto.

Naše oznanilo se opira na strogi basis, od kojega bonitete naj se vsakdo prepriča in je risika popolnoma izključena, ker se neprikladno zadovoljno ramenja ali denar nazaj pošlje! Dobavlja se proti poštnemu povzetju ali če se denar naprej vpošlje, samo in edino skoz **Jungwirth's Expeditions-haus Krakau, Postfach Nr. 29.** 328

Doktorja pl. Trnkóczyja

že mnogo let izvrstno preskušena zdravila, redilna in dietetična sredstva, priporočena v stotinah zahvalnih, priporočila in razpošilja

lekarna Trnkóczy v Ljubljani, Kranjsko.

Najceneje se dobivajo, če se naroča po pošti v tej lekarni, odkoder se ta zdravila vsak dan takoj pošiljajo na vse strani sveta s povratno pošto s poštnim povzajem, tudi celo samo en komad z natančnim rablinim navodilom.

Za štedilne gospodinje, dojenčke, otroke, nerodne, okrevajoče, slabotneže, malo-krvne, bledične, za vsakega bojnika, sploh za vsakega se namesto brezmočne, razdražujoče kave in ruskega čaja Doktor pl. Trnkóczyjev

Kakao sladni čaj priporoča kot tečno, krepilno, zdravo in najceneje hranilno sredstvo. Bolje kot sladna kava. Zavojček (1,4 kilo vsebine) 40 h, 14 zavojčkov samo 5 K.

Dalje se priporoča: Doktorja pl. Trnkóczyja

Želodečne kapljice. Izborno sredstvo za želodec. Deluje pomirjujoče, krepilno, boleš utežujoče, tek vzbujajoče, čisti želodec in pospešuje prebavo. Steklenica 40 h, pol tucata 2 K.

Kroglice, odvajalne, želodec čistilne. Odvajajo blato brez vseh bolečin, kakor se to šestokrat pripeti pri drugih kroglicah. Ubranjujoče je to sredstvo zoper boleznj, ki morejo nastati vsled zapehe, napepanja itd. Škatla 42 h, šest škatlic 2 K 10 h. — **Pocukrene kroglice.** Škatla 80 h, tri škatle 2 K.

Prsni, pljučni in kašljev sok ali zeliščni sirup, prirejen z lahko raztvorljivim apnenim železom, utešuje kašelj, raztvorja sliz, lajša bol in kašelj, vzbuja tek in tvorj kri. Steklenica 1 K 12 h, pol tucata 5 K.

Drgnilni ali **udov cvet (Gichtgeist)** priporočljiv je kot boli utežujoče, lajšajoče drgnjenje v križu, rokah in nogah, kot novo poživljajoče drgnjenje po dolgem hodu in težkem delu. Steklenica 1 K, šest steklenic 4 K 50 h.

Tinktura za kurja očesa,

Varstvena znamka.

preskušeno sredstvo proti boleznim kurjim očesom, bradavicam, roženici, žuljem in ozeblinam. Ima to veliko prednost, da je treba s priloženim čopičem bolno mesto zgolj namazati. Steklenica 80 h, šest steklenic 3 K 50 h. Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev, živinorejcov itd. obrnjena na vzdrževanje zdrave in krepke živine, opozarjamo isto posebno na doktorja pl. Trnkóczyja redilne pripravke za živino.

Doktorja pl. Trnkóczyja

318

Živinski redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Že blizu 50 let z najboljšim uspehom uporabljivan, kadar krave nočejo žreti, in da se zboljšuje mleko. Zavojček z navodilom glede uporabe 1 K, pet zavojčkov samo 4 K.

Varstvena znamka.

Praščičji redilni in krmilni prašek. Varstveno in dietetično sredstvo za praščice. Za notranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tolsče. Zavojček 50 h, pet zavojčkov samo 2 K.

Pozor! Ta praščičji prašek in Kakao sladni čaj dobite tudi v vseh prodajalnicah, če pa ne, potem po pošti.

Samo v teh zavojih se dobiva pristna, tako splošna prijubljena

Kathreinerjeva ••••• Kneippova sladna kava

Kdor želi piti naravna vina

naj gre v **gostilno J. Frassa**, Brandgasse šte. 11 v Ptuj, tam dobi pristnega zavrčana, haložana in vina iz Slovenskih gor, kakor tudi topla jedila, vse po najnižjih cenah.

Giht- in reumatismus-eter.

Ta v „**Mohren**“-lekarni v Radgoni največ iz na telo okrepčevalno delujočim aromatičnim zdravilnim sredstvom pripravljeni eter se kot bolečine olajšajoče mazilo najbolje priporoča. Cena ene steklenice z natančnim porabnim navodilom velja 50 kr ali 1 krono.

S pošto proti poštnem povzetju (Nachnahme) se manj kot 2 steklenici ne razpošiljajo. 323

Ugodno se prodaja

velika pristava (marof) tri četrt ure oddaljena od mesta Celja z velikimi obokanimi (gewölbt) hlevi, z 20 glav živine s potrebno krmo do košnje, 35 oralov travnikov, 10 oralov njiv, 25 oralov gozda. Vse to leži skupaj (arondiert). K temu spada tudi na tem posestvu stoječa velika opekarna (ciglenca) z sušilnicami in šupami za shranjenje opeke in drugimi potrebnimi premičninami. Pojasnila daje varuh tega posestva gospod

Friedr. Jakovitsch

v Celju, rotovžka ulica šte. 21. 374

Kathreinerjeva
= Kneippova
sladna kava. =

Nobena gospodinja naj ne odlašaj dalje uvesti to zdravo in ukusno kavino pijačo.

Stev. 49481.

NAZNANILO.

Z ozirom na dobre uspehe, kateri so se z sejanjem deteljnovlega in travnega semena na krajih, ki so za to vremensko primerni, dosegli, namerava deželni odbor, ravno tako kakor v poprejšnjih letih, kmetovalcem na Štajerskem priložnost podati, svojo potrebnost na garantirano dobrem in kaljivem deteljnem semenom za leto 1902 v potu skupne naročbe za primerno nizko ceno pridobiti.

V svrhu dobave rudeče detelje štajerskega plemena in drugih navadnih deteljnih in travnih semen (nezmešano) obrne naj se na centralno zvezo (Central-Verband der landwirtschaftlichen Genossenschaft in Steiermark (Graz, Mehlplatz 1).

Mešanica, ki je po skušenem načinu c. kr. dvornega svetovalca in ravnatelja c. kr. semenske postaje na Dunaju, gosp. Theodora Weinzierl, sestavljena, bode se prodajala po izdelovalni ceni in sicer:

1 Za deteljno travo (nadomestek za čisto deteljo)
2- do 3letna, 80% detelje in 20% trav. Potrebuje se za 1 oral 18 kg. Cena za kilo, po mešanju, 1 K 30 h d 1 K 50 h.

2. Za menjavne travnike (Eggartwiesen) 5- do 6letna 33% detelje in 77% trav. Potrebuje se za 1 oral 34 kg. Cena za kilo kakor je mešanica 1 K 10 h do 1 K 30 h.

3. Za travnike za dalje časa. 20% detelje in 80% trav. Potrebuje se za 1 oral 32 kg. Cena za 1 kg. kakor je mešanica 1 K 40 do 1 60 h.

4. Mešanica travnih semen za doposejanje neposredno po košnji. Potrebuje se za 1 oral 10 kg. za ceno od 1 K 30 h.

Vsi p. n. kmetovalci, kateri želijo za sejanje travnikov ali pa za druge potrebnosti deteljno in travno seme tem potom naročiti, se opozorijo, da se morajo dotične prošnje do 15. svečana 1902 pri dež.-kulturnem inženjerju **g. Eduardu Symony v Gradcu** (Hans-Sachs-Gasse št. 2) addati. Na pozneje došla naročila se ne bode oziralo. Razpošiljava pravočasno naročenih semen zvršila se bode v sredi meseca marca 1902.

V vseh takošnih naročilih oziroma prošnjah za sestavljanje semenskih mešanic so naslednji podatki nanaznaniti:

1. Velikost zemljišča (orali ali njega odlomki) ali pa napoved koliko kilogramov naj se semena pošlje.

2. Če se zahtevana mešanica hoče za osnovanje trajnih ali pa menjavnih travnikov oziroma za doposejanje porabiti in tudi povedati, če je zemljišče mokrotno ali suho.

3. Natančen popis svojstva tal, če so zelo, sredno ali pa samo nekoliko močvirnata.

4. Natančno zaznamovati zadnjo pošto ali pa železnično postajo, kamor se želi, pa bi se seme poslalo.

Slednjic se še opomni, da se pošiljajo vse naročbe samo po povzetju ter so naročila zavezna in se ne morejo odreči.

G r a d e c, v decembru 1901.

394

Od štajerskega deželnega odbora.

Edmund graf Attems.

Dobre ure in po ceni

proti 3 letni pismeni garanciji, prodaja in razpošilja

Karl Ackermann,

urar, trgovina s zlatino, srebernino in optičnim blagom v PTUIJU, v gledališkem posloju.

Dobre nikelnaste remontoir-ure
od gl. 3.50 višje.

Dobre sreberne remontoir-ure od gl. 5.50 višje.

Dobre prave zlate remontoir-ure od gl. 15.— višje.

Dobre stenske ure z btjem od gl. 2.50 višje.

Dobre pendel-ure z bitjem ur od gl. 6.50 višje.

Pristne sreberne verižice od gl. 1.20 višje.

Pristne sreberne poročne prstane, par od gl. —.80 višje.

Nikelnaste ure, budilke od gl. 2.— višje.

Vse druge ure, zlatenino in srebernino, ter optično blago, kakor tudi vse v to stroko spadajoča popravila, dobro in po ceni. 14

Želite

da Vam nesejo kure po zimi veliko jaje?
več in boljšega mleka?

debele in čvrste prašiče?

zdravo in lepo mlado živino?

močno in trepžno vprežno živino?

potem primešujte k krmi Barthelovo poklajno apno.

za ta mali trošek Vam ne bo nikdar žal.

Navodilo dobiti je brezplačno pri

Miha Barthel in drug na Dunaju

X. Keplergasse 20.

Zalogo Barthelovega poklajnega apna imajo tudi: **Adolf Sellinschegg** in **Jos. Kasimir** v Ptuj, **R. Prettner** v 350 Radgoni in **Franz Frangeš** v Mariboru.

Redka prilika.

Čudovito po ceni.

400 komadov za 1 gld. 80 kr.

1 dražestno pozlačena ura z verižico, s 3letnim jamstvom, 6 kom. prima žepnih rut, 1 svetovno patentovani žepni tintnik od nikla, 1 mičen album za slike, obsejajoč 36 najlepših slik sveta, 1 mašina za računiti „Patenta“, katera izračuni samo najtežje eksemple, k temu eno navodilo, 1 spisovnik za pisma, poraben za vsakogar, 5 kom. najlepših razglednic, 5 kom. čudovitih prerokovanj egiptovskih prerokovalcev, ki vzbujajo veliko smeha, 1 garnitura manštetnih in srajčnih gumb iz double-zlata patentovana zapona 3% zlata, 1 prijetno dišeče toaletno milo, 1 fino žepno zrcalo, 1 prakt. žepni nožič, 1 ff nastavek za smotke z jantarom, 1 moderni moški prstan s imit. žlahtnim kamnom, 20 komadov pisarniških predmetov in še 300 raznih v gospodinjstvu neizogibno potrebnih predmetov. Vse skupaj z uro, ki je sama vredna tega denarja, velja proti poštnemu povzetju ali če se denar naprej pošlje, samo 1 gld. 80 kr. skoz razpošiljavnico **Ch. Jungwirth, Krakav, A.** Risiko izključen. Za neugajajoče se vrne denar. 341

Andropogon

postavno zavarovano dokazano najboljšo sredstvo za rasteenje las.

Zdravniško priporočeno. Uspeh zajamčen. Izdelovanje in glavna razpošiljalnica:

P. Herrmann
v Zg. Pulskavi na Štajerskem.
(Ober-Pulsgau in Steiermark).

Do bia se v steklenicvah po 3 krone tudi pri firmi:
Brata Slawitsch v Ptuj. 348